

den nu bestaaende særegne Control, deri ligger en Dpforbring for os til at staae Statskassen for de med den forbundne bethdelige Udgifter. Det forekommer Mindretallet, at denne Dpforbring navnlig maa paatrænge sig os med dobbelt Styrke i Liber som disse, hvor vi staae i Begreb med at udskrive, om ikke utaalelige, saa overordentligt tunge Skatter for Stats-husholdningens Skld. Vi tale om Besparelser, fordi vi finde, at det er nødvendigt, fordi Finanterne have et uafviseligt Præd paa, at der spares i forskjellige Retninger; men jeg vil spørge, hvorledes kunne vi vente, at Regjeringen vil vise den fornødne Sparommelighed, naar vi selv vige tilbage for vor Betskommende at opgive en Institution, som ikke svarer til sit Formaal, og som ikke er nødvendig.

Saa, mine Herrer, dersom jeg ikke endnu skulde have været saa heldig at overbevise det høie Thing om den særlige Controls Unødvendighed, og at den godt kan erstattes ved det Eftersyn, som Mindretallet har foreslaaet i sit principale Forslag, saa kan Mindretallet kun ønske, hvad De sikkert alle, mine Herrer, ønske, og hvad ikke mindst de loylydige Fiskere ønske, at Eftersynet med Fiskerilovenes Overholdelse for Fremtiden maa blive saa stramt som muligt. Det er til Opnaaelsen af dette Ønske, at Mindretallet, for det Tilfælde, at Thinget endelig vil holde fast ved at have den bestaaende særlige Control, har stillet sit subsidiaire Forslag, i hvis § 11 man vil gjenfinde de samme Bestemmelser om et søgaaende Dpsyn som dem, der indholdes i det principale Endringsforslags § 12, hvorved Mindretallet har tænkt sig det Eftersyn, som den særlige Statscontrol skal udføre, bethdeligt forstærket. Men jeg maa dog allerede strax udtale, at man ikke kan vente, at dette søgaaende Dpsyn vil ubvilke den Activitet og den Paapassenhed ved Siden af den lønne Control, som den rimeligvis vilde udøve, dersom den stod aldeles ene og alene var ansvarlig for Dpsynet. Mindretallet har derhos anseet det for nødvendigt og saa i det subsidiaire Forslag at tilføie en Bestemmelse om, at Halvdelen af de Mulcter, som ifølge Loven af 29de December 1857 § 50 udelukkende skulle tilfalde Politikassen, skulle tilfalde de vedkommende Sognefogder eller

Dpsynsmænd, der have foranlediget de Mulcteredes Anholdelse og Paatale. Mindretallet har endvidere troet, at det vilde være heldigt, at der i alt Fald fandtes en Bestemmelse i Loven, der gav Ministeriet Magt til at kunne ophæve den særlige Control ad administrativt Veie, og det har stillet et dertil sigtende Forslag i det subsidiaire Endringsforslags § 13. Mindretallet har anseet dette som saa meget mere nødvendigt, som det er forvisset om, at den høitagtede Indenrigsminister eller hans eventuelle Efterfølgere ville føle sig forpligtede til at spare Statskassen for de med den særlige Control forbundne meget bethdelige Udgifter, saasnart det er gaaet op for dem, saaledes som det for længe siden er gaaet op for Mindretallet, at denne Control er overflødig og ikke svarer til sit Formaal, idet man har meent, at det da ikke burde være nødvendigt for en saadan Foranstaltningsskld at skulle sætte det hele Lovgivningsapparat paany i Virksomhed.

Forinden jeg slutter disse Bemærkninger, skal jeg kun endnu engang fremføre, at det er Mindretallets faste, urokkelige Overbeviisning, at det høie Thing tjener Lovudkastet og tjener Landet bedst ved at vedtage Mindretallets principale Forslag; vil man nu imidlertid endelig blive ved det Bestaaende, ved den særlige Control, maa Mindretallet dog i alt Fald anbefale sit subsidiaire Forslags Vedtagelse, idet det haaber, at man vistnok vil erkjende, at dette Forslag i ethvert Tilfælde indeholder Borgen for et langt strappere Eftersyn end det, som det foreliggende Lovforslag vil medføre.

Ordføreren (Liebe): Jeg maa tilstaae, at jeg har været i nogen Ubished, om der egentlig kunde siges at paahvile mig nogen speciel Pligt i Egenskab af Ordfører for det Udvalg, der tidligere har været nedsat i denne Sag, idet dette Udvalg jo var nedsat i et ganske særligt Diemed, og det Punkt, hvorom det forsaavidt breiede sig, ikke var Gjenstand for Forhandling ved den fortsatte 2den Behandling, ligesom der heller ikke i den Henseende kom nogen Forandring ind i Loven. Saameget mere kunde jeg tvivle om, at der paahvilede mig nogen særlig Pligt, som der af de tvende